

dygtige til Søetatens Tjeneste, end til det rette Forhold, i hvilket man burde udskrive den Ene fremfor den Anden. Jeg skal tillade mig nu, da den Resolution, som der nu nærmest afgiver Reglen for Udskrivningsordenen til Søkrigstjenesten, er ganske kort — det er Resolutionen af 2den October 1838 — at oplæse den, og jeg vil da derefter henstille til det ærede Thing, om ikke Enhver maa erkende, at disse Regler ere i høj Grad dunkle og vage. Det hedder deri: „At gifte Indrullerede og Sølimiter uden Børn maae, naar de have gjort et Togt, ligesom Ungkarle, der have gjort 3 Togter, forskaaes ved Udskrivning fremfor Ungkarle, der ikke have gjort 3 Togter; og at iøvrigt ved Udskrivning af enhver Befarenhed tages først Ugifte, der intet Togt have gjort, eller som kun have gjort 1 Togt; dernæst Gifte uden Børn, som intet Togt have gjort, og Ugifte, som have gjort 2 Togter; Gifte uden Børn, som have gjort 1 Togt, og Ugifte, som have gjort 3 Togter; Ugifte, som have gjort 4 eller 5 Togter, og siden, efter de forhaanden værende Omstændigheder, saaledes at for de Gifte Antallet af Børn, og for de Ugifte gjorte Togter, indtil de ved Anordningerne fastsatte 8 Togter, bestemme Fortrin til fritagelse, med Jagttagelse af, at kun fuldkommen tjenstdygtige Folk udskrives. Disse Regler er virkelig i sig selv saa dunkle, at Udskrivningschefen har allerede ved den sidste Session, før at bringe nogenlunde Princip ind i Udskrivningen, seet sig nødsaget til at tage et væsentligt Hensyn ogsaa til Alderen, naaget der ikke i saa Henseende gives nogen fuldkommen Lovregel for Søudskrivningen.

Naar man nu først er kommen paa det Rene med, at det dog vil være retfærdigere, efterat en strengere Regel er indført for Udskrivningen til Landetaten, saa ogsaa, saavidt muligt, at gennemføre en lignende Regel for Søetaten, saa opstaaer der Spørgsmaal, om dette vilde være hensigtsmæssigt, og det kan jo i saa Henseende ikke undgaae Opmærksomheden, at Tjenesten paa Flaaden ikke kan være vel tjent med alene at faae aldeles ungt Mandskab; thi dersom en større Tjeneste skulde udføres af de Udskrevne og man strax dertil vilde tage ganske unge Mennesker, som ikke havde

deres fulde Legemskraft fuldt udviklet, vilde det maaskee have en skadelig Indflydelse paa Tjenesten. Men paa den anden Side maa man ogsaa lægge Mærke til et Hensyn, som ikke ganske kan tabes af Sigte, det er det, at det for Tjenestens Lærø i Almindelighed maaskee vilde være meget uvisst, at altid unge Mennesker indvoves, og at man ikke forbigaaer flere af det unge Mandskab end nødvendigt; thi derved erholder Marinen altid et større Antal søvante og sødygtige Folk til Tjenesten, naar dette Princip efterhaanden er blevet fulgt. Nu kommer det altsaa an paa, for taar at bedømme, om et saadant Antal ganske unge Usovante, som behøves, og om det Antal af de mere befarnede Grader, navnlig af Søvante, Halvs og Heelbefarne, og om de forskjellige Aldersklasser, der vil blive Spørgsmaal om at udskrive de Paagældende af, ville være tilstrækkelig fysisk udviklede, forsaavidt man efter Alderen kan bedømme det, til at Marinen kunde være tjent med dem, og da det nu faaes, af de Fortegnelser, man var i Besiddelse af, at man navnlig med Hensyn til de befarnede Matroser vilde kunne faae dem til en Aldersgrændse af 24—25 Aar, og det største Antal i alt Fald efter 21 Aars Alderen, og at det kun vare de Usovante, der ville være af en ganske ung Alder, nemlig 18 Aar, men det paa den anden Side ikke kunde antages, at disse 18-aarige Usovante vilde erholde særdeles anstrengende Arbejde, som naar man skulde bruge dem til Koerskarle paa Kanonbaadene, hvortil naturligtvis udfordres stærkere Legemskraft, saa har man anseet det for gjørligt, taar at lægge Alderen til Grund, uden Skade for Søkrigstjenesten. Man vil, ved at lægge denne Regel til Grund ved denne Udskrivning, opnaae et meget stort Gode; man vil nemlig ved denne Udskrivning taar kunne erhverve Erfaringer, som ville blive af overordentligt Værd ved Udarbejdelsen af den mere i Materien dybtgaaende Lov, som man er i Begreb med at ville udarbejde. Men jeg haaber, at det Mandskab, der vil erholdes paa den Maade, Lovudkastet foreslaaer, vil fuldstændigt kunne opfylde de Forpligtelser, der ville blive det paalagte, at de ville være tilstrækkelig stærke, have den fornødne Legemsudvikling, og naar